

אסור לקרוא בשעת התפלה. נא לשמור על קדושת הגליון

פני עיני חמדי

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכולת ע"ן חמד" - אגודת ציון

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולרפואת והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פְּרֻשֶׁת נֶחַ – גזל מקטרג בראש

"ותשחת הארץ לפני האלקים ותמלא הארץ חמס"

נשקף. דהיינו שיורדים גשמים, שהם צדקה, שעושה הקב"ה עם בריותיו.

ומובא במדרש (שמות רבה כב, ג): אמרי רבי יהושע הכהן, כל מי שידיו מלוכלכות בגזל, הוא קורא להקב"ה ואינו עונה אותו, שתפלתו בעבירה, אמר רבי חמא ברבי חנינה, מניין שכל מי שהגזל בידו, שתפלתו עכורה? שנאמר "ובפרשכם כפיכם אינני שומע" מפני מה? שידים דמים מלאו.

ועוד כתבו חכמי הקבלה, שכל זמן שגזל ביד האדם, חייב לאחר מותו לחזור בגלגול לעולם הזה כדי לשלם לנגזל או ליורשיו, אפילו פרוטה אחת בלבד. ולכן השאלה הראשונה, ששואלים את האדם בבואו לפני בית דין של מעלה היא: אם היה משאו ומתנו באמונה, ואם יש חלילה, ממון שאינו כשר תחת ידו, יצטרך לחזור בגלגול לתקן עונו.

מעשה באחד מיקירי ירושלים שנהרג בפיגוע חבלני, בא בחלום לאחד מתלמידי החכמים שבירושלים, וביקש שיטפל בעניינו, כי שכח לפרוע חוב ישן לבעל המכולת במקום מגוריו. אותו תלמיד חכם הלך ומצא, שבעל המכולת סגר את חנותו, אך עדיין שמר את פנקס חובותיו, ובו היה רשום שאותו אדם שנפטר השאיר חוב של כמה עשרות אגורות...

בברכת שבת שלום
הרב אליהו חיים פנחס'
רב ק"ק "עין חמד" - מבשרת ציון

כאשר מתבוננים בפרשה וקוראים על גודל ההשחתה, כמו שנאמר: "כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ", מיד מצטיירים לנגד עינינו עוונותיהם הגדולים של בני דור המבול בחטא העריות וחטא העבודה זרה, שהם החטאים החמורים ביותר, ואף על פי כן לא נחתם גזר דינם אלא על הגזל.

הגמרא במסכת שמחות (ב יא): "כל הגונב הרי זה שופך דמים, ולא שופך דמים בלבד, אלא כאילו עובד עבודה זרה, וכמגלה עריות ומחלל שבתות". ומצינו עוד, שהעמידו את הגזל בראש כל העוונות וכמבואר במדרש: "קופה מלאה עוונות וגזל מקטרג בראש".

הטעם שהרבו חז"ל להחמיר בגזל משאר העבירות, כי הגונב נחשב ככופר שחושב, שאין הקב"ה שרואה את מעשיו, ואף אינו מאמין שהקב"ה זן ומפרנס, ונותן לכל אדם כפי המגיע לו, ואף נחשב כשופך דמים, כי פעמים רבות על ידי הגזל יבוא לשפיכות דמים. וביאר ה'חפץ חיים' - כיוון שמכל עוון נוצר מלאך משחית, המשחית שנוצר מעוון הגזל הוא חצוף ביותר. כמו שמעשה הגזל, הוא חוצפה וחוסר בושט פנים, לכן המשחית הזה קופץ בראש.

וכל הזהיר מן הגזל זוכה ותפלתו מקובלת בשמים. כמו שאמרו חכמים אין הגשמים יורדים אלא בשביל בעלי אמונה, שנאמר "אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקף". ופירש רש"י - בזמן שאמת מארץ תצמח, כשיש אמונה במשא ומתן, צדק משמים

העלון מוקדש להצלחת

יצחק אריאל בן טובה
ישיב בן גילה
שמואל אימן בן אסתר זרי
מאיר ישראל בן רחל ברכה - יראת שמים
ליאור יהושע סומך וב"ב
יהודה אריה בן רחל ברכה
ענית בת רחל ברכה
רחל ברכה בת פדילה דליה
נעם יצחק בן רחל ברכה
יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות ובשפע
נטלי בת יונת
שלמה ודנה דוד וב"ב
כולל ברסלב אילת

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר
תוצה בתיה בת ימנה ניט
עמית בת טובה
חגית בת גילה
נתנאל בן ג'ינה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי
אילנה בת רוחמה
סיון בת אסתר

רפואה שלמה

הראש"צ הר"ג עובדיה יוסף בן גורג'יה
הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א
מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא
ימנה ניזירי בת סטה - בריאות ואריכות ימים
מדכי ניזירי בן פרחה - בריאות ואריכות ימים
מאיה בת עדי
גילה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים
אסתר בת סוליקה
מזל בת חנה
יהודית אסתר פראדל בת חיה - בריאות ואריכות ימים
יהודה בן סעידה
נעם יצחק בן רחל ברכה
אקבאל בת נושפארין
תמר פורטונה בת מיסה
רחל בת זוהרה
אליהו בן גוהר פנינה
נחת מל יוצאי חלציהם
מוריה בת רחל ברכה
יהודה אריה בן רחל ברכה
שלו בן מזל פחימה
יפה בת שרה - הצלחה ורפואה כל עם ישראל

א' מר-חשוון תשע"ד 05/10/2013

פרשת נח

הפטרה: "השמים כסא"י - ישעיהו ס"ו

ר"ת	יציאה	כניסה	י"ם
19:36	18:58	17:44	י"ב
19:33	18:58	17:59	ת"א
19:34	18:57	17:50	ח"פה
19:35	18:58	18:02	ב"ש

שואל ומשיב בהלכה – שבת

שאלה: ?

תשובה: !

האם כל סוגי היינות ברכתם "הגפן"? והאם אפשרי לקדש להורה מבוגר, אף שאינו אוכל איתו? להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות-רבנות מבשרת:

לשיטת הספרדים, אין מברכין ברכת "הגפן" על יין, אלא אם כן רובו יין ומיעוטו מים. אך יינות הנמכרים בחנויות, לפי הנשמע, בהרבה מהם אחוז היין קטן מהמים שבהם, ולכן אין לברך עליהם בורא פרי הגפן אלא "שהכל", וממילא, אין לקדש עליהם. ולרוב יינות שידוע, שיש בהם רוב יין מקדש עליהם.

יכול אדם לקדש להורה או לכל אדם אחר, אף על פי שאינו יושב לאכול איתו סעודת השבת, ומכל מקום אם האדם שמקדשים עבורו יודע לבד לברך- עדיף שהקידוש ייעשה על ידי מאשר שייעשה על ידי אחרים. ולעניין מיץ ענבים הסחוט מענבים (ולא תרכיז מיץ המיוצר מחומרי טעם וצבע), ניתן לכתחילה לברך ברכת "הגפן".

אולם לשיטת האשכנזים, מקלים בזאת, ואין מצריכין רובו יין אלא מספיק שקצת יותר משישית מהשיעור תהיה יין. וניתן על יין זה לברך ברכת "הגפן".

השכנת שלום בין איש לאשתו

להלן סיפור מופלא שעובד מהספר **"והערב נא"** עד כמה רבותינו מוכנים לעשות כדי להשכין שלום בין איש לאשתו. מעשה זה התקיים באחד מצדיקי הדור שהלך ברחובה של עיר בליווי תלמידיו. לפתע נעצר והתמהמה בסמוך לחנות תכשיטים. התלמידים ראו כן תמהו, **על מה ולמה נעמד כאן רבנו?!**

לבסוף נכנס הרב אל החנות, "רצוני לראות תכשיטים" - ביקש. בעל החנות ורעייתו מיהרו להציע לפניו מגוון של תכשיטים. המשיך הרבי להתעניין במשך דקות ארוכות בטיבו של כל תכשיט ובמחירו, ובסופו של דבר בחר בתכשיט מסויים. תלמידיו השתוממו מהמתרחש לנגד עיניהם. וביציאתם מן החנות פנו אליו ושאלו: **"רבי, תורה היא וללמוד אנו צריכים, מה עומד מאחורי כל המעמד הזה שאינו אופייני כלל לכבודו?"**

"אסביר לכם", השיב הרב, "כשעברנו ברחוב ליד החנות, עלה באוזניי קול מריבה בין בעל החנות לאשתו. עצרתי את צעדי ושמעתי כי הוויכוח הולך ומתלהט... החלטתי לעשות מעשה. נכנסתי באמתלה של קניית תכשיטים, כך הם היו חייבים להפסיק את הוויכוח ביניהם. התעכבתי בחנות משך זמן מה בו שיערתי כי כעסם שכך, ומאחר שישנו איסור הונאה להתעניין במוצרי החנות בלא לקנות - נאלצתי אף לרכוש תכשיט כלשהו!..."

החזרת חובות

באשדוד אירע סיפור מופלא. המדובר באשה צעירה של"ע נתבקשה לבית עולמה והשאירה אחריה בית עם ילדים. והנה מספר שבועות לאחר פטירתה ראתה הבת הבכורה בחלום את אמה, כשפניה זוהרות. היא ניגשה אליה ושאלה אותה: "אמא, למה עזבת אותנו לבד?". אולם האם התחמקה מלהשיב לה.

היא הביטה בבתה וביקשה ממנה "אנא, תבדקי את ארון הספרים". היה נראה, שאצה לה הדרך. והיא נעלמה מעיני הבת שהתעוררה מהחלום. השינה הייתה ממנה והלאה, והיא חיכתה בקוצר רוח לזריחה. עם בוקר, הגיעה הבת הנשואה לבית הוריה, סיפרה לאחיותיה את דבר החלום, וביחד עימם החלו לעבור ספר ספר שבארון ספרים, אולי יגלו למה כוונה בדבריה. אך לשווא, הוציאו ובדקו את כל הספרים, ולא מצאו מאומה.

לפתע הבחין בעלה במעטפה, שהיתה מונחת בוטרינה ליד כלי הכסף. הוא פתח את המעטפה ובה הופיעה רשימה ובה חובות של האשה שנפטרה, ושם הוסיפה בקשתה מבעלה לשלם את חובותיה. מעבר מהיר על הרשימה גילה, כי אכן הוא שילם עוד בחייה את כל הכספים שהופיעו ברשימה למעט מאתיים שישים שקלים למורה להתעמלות, שמשום מה נשכח מזיכרונו.

על אתר הוא שלח מיד את הכסף לאותה מורה. לשאלתו האם רעייתו חייבת לה מאתיים ושישים ש"ח, השיבה המורה, כי אכן ישנו חוב והיא הייתה זקוקה מאד לכסף מכיוון מצבה דחוק, אך קשה היה לה לפנות ליתומים ולבקש זאת, ולכן התייאשה. מזה ולכן לא פנתה אליהם.

מננים

לקבלת העלון חנם ב-email:
מידי שבוע, שלח את כתובתך אל:
PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון, חזרה
בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 0504-115673
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805

לשאלות בהלכה

לשאלות נא לפנות לרב
אליהו חיים פנחסי
בטל' 054-7646633

הרב דוד ומשה זצ"ל - שמו המקורי הוא רבי דוד בן משה. חי בירושלים ונודע כתלמיד חכם מופלג ודרשן. מעת לעת יצא לחו"ל כשליח דרבנן על מנת לאסוף כספים עבור ישיבות ותלמודי תורה ובכל מקום התקבל בכבוד גדול והגיע במסגרת תפקידו כשד"ר בין הקהילות היהודיות בהרי האטלס. התפרסם כצדיק וכעושה נסים. אף היום לאחר שנים רבות רבבות מעריצים מכל רחבי מרוקו ונוהגים לערוך הילולה לכבוד הצדיק וסיפורי נסים רבים נקשרו לצדיק. בתי כנסת ובתי מדרש רבים קרויים על שמו, ורבים נוהגים להדליק לכבודו נר בביתם. במהלך הדורות שמו של הצדיק התפרסם בכל העולם, וקדושתו והשראתו השפיעה באופן מכריע על כל הדורות. נפטר ב-א' בחשוון ד'תתקכ"ב. **ציונו בהרי האטלס בכפר תאמסטינה לאחר שמסר את נפשו.**

אביו: ר' משה.

פעם היה עשיר גדול במרוקו, שמכר סחורה של שוק שחור, שאסור למכור. הלשינו עליו, והשלטונות תפסו את הסחורה שלו - שקים של תה, סוכר וכו'. סגרו לו את חנותו העצומה שהייתה גדולה כמו סופרמרקט. קשרו אותו ולקחו אותו לבית הסוהר. אז באה אליו אישה זקנה, אמרה לו: 'תשמע, קח את הנר הזה, תדליק אותו. תגיד 'רבי דוד ומשה, תעזור לי'. אמר העשיר: 'אם הצדיק יעזור לי ולא יקרה לי שום דבר - אתרום חצי מהסחורה שלי לצדיק, ואעשה לו כביש לקבר'.

למחרת השומרים פתחו את החנות שלו, **באו אל שקי התה - מצאו בהם שעורה, חיטה וקמח, שהיה מותר למכור.** חיפשו, חיפשו, לא מצאו כלום גם אחרי שקרעו את כל השקים. פנו אליו ואמרו לו: 'אנחנו מבקשים ממך סליחה'. בלילה בא הצדיק בעצמו אל העשיר, אמר לו: 'תדע לך, אני הצלתי אותך. עכשיו תלך, תפתח את החנות שלך ותמצא את הסחורה כמו שהיא הייתה - עם התה והסוכר'. ובאמת, פתח העשיר את החנות, ומצא את הסחורה המקורית שלו'.

יפר מר מסעוד פ' מקאסבה תאדלה: "הייתי בציונו של ר' דוד ומשה הרבה פעמים. הנשים בליל ההילולה היו שמות על הציון טבעות מזהב ללא שמירה ולמחרת לוקחות אותן. הכוונה היא, שבטבעות ישאבו מהקדושה של הצדיק. **קרה מקרה וילדה אחת חשקה ולקחה את אחת הטבעות.** ידה התייבשה במקום, והיא החלה לזעוק לשמים. היד נסגרה, ואי אפשר היה לפתוח אותה עד שבא הגזבר וביקש מהצדיק, שיסלח לה, ואז היד שלה נפתחה והטבעת נפלה מידה!"

יפרה אחת, שנושעה על ציונו של הצדיק: "אני בת חמישים ושתיים. הייתי מאוד חולה והיו לי הרבה התקפות. ורבים הרופאים אשר פנית אליהם - וזה לא עזר. יום אחד הגיע אליי אחיה של אמי ואמר לי: "אבא הגיע אליי בחלום ואמר שילך ויגיד לי כי מאחר ואני נמצאת בצער גדול וכל הרופאים לא עזרו לי ולא יעזרו לי, **אלא צריך לקחת אותי לר' דוד ומשה ושם התרופה שלי**". אחיה של אמי צולע והוא סיפר כי למעשה חלם גם אתמול את אותו חלום. אולם הוא לא רצה להגיע אליי מפאת חוליו. אולם החלום חזר ונשנה גם אתמול בלילה, ולכן הגיע אליי. אחי הגיע לביקור ביום שישי ומצא אותי שוטפת את הרצפה לכבוד שבת קודש ואז תפסה אותי ההתקפה. הוא שאל אותי, אם אני רוצה שיביא לי רופא, אך אמרתי לו שהרופא לא יעזור".

"אז הוא ענה לי, שגם הוא נאסר לי על החלום ושאני אתרפא מהר, **כי אבא ז"ל הגיע גם אליו ואמר לו, שאקח אותך לר' דוד ומשה ושם אתרפא.** התחלתי לבכות מתוך שמחה. הוא חזר למראכש כי הוא מורה ואז אמר לי לבוא אליו בראש חודש כיוון שאז הוא בחופש. בסיכומי של דבר הגעתי לציון הצדיק. בלילה חלמתי, כי אני רואה אשה האומרת אליי: 'קומי אחותי, קומי, תלכי לביתך, את בריאה'. התעוררתי בשמחה. בדרך חזרה לביתי קיבלתי התקפה והתחלתי לצעוק: '**ר' דוד ומשה, הבטחת שאתרפא!**'. בלילה בחלום הופיע אחי אמי ואמר לי: 'את פתחת את פיך רק על הרב דוד ומשה? למה כעסת? אמרתי לו: 'ההתקפה שבגללה הלכתי, חזרה אליי'. והוא אמר לי: 'אל תכעסי, לאחר ארבעים יום יענה לך ר' דוד ומשה ויתן לך את התרופה עם הרב יעקב אביחצירא זצ"ל בקזבלנקה'. סיפרתי לשכן שלי, שהוא רב את החלום והוא אמר לי: 'אחרי ארבעים יום תעלי לבית-הקברות לזיארה. תעשי השכבה לר' יעקב אביחצירא והוא יענה לך בעז"ה'.

"וכן עשיתי. בליל הארבעים, בחלומי אני רואה אשה חולה, כשמסביבה יש נשים. אני אמרתי לה: 'מה יש לך?' והיא אמרה לי: 'מהיום שעשיתי ניתוח ואני חולה. הלכתי לר' דוד ומשה וזה לא עזר לי, אבל הערב ירפאו אותי'. בהמשך החלום אני רואה שני רופאים ניגשים אליה ונותנים לה חגורה והתעוררתי. כשחזרתי לקזבלנקה, קיבלתי התקפה, ישר הלכתי לרופא שלי **אולם בחדרו מצאתי שני רופאים אחרים, כפי שחלמתי ואמרו שיעשו לי צילום. הם ראו את הצילום, ואחד מהם אמר לשני: 'היא צריכה רק חגורה'**. אותה החגורה, שראיתי בחלום. ומאז אני בסדר עם החגורה הזו, וכל ההתקפות נעלמו כלא היו".

בשלב מסוים הציון של הצדיק לא היה ידוע. פעם אחת ביקשו הגויים לסלול כביש באחד הכפרים שבמהלכה התגלתה מצבתו של הצדיק. הגויים ביקשו להזיז ולרסק את הציון אולם לתדהמתם כל טרקטור, שהיה מנסה להזיז את המצבה, היה נעצר באופן פלא מספר מטרים לפני הציון. הם בדקו את התקלה - אולם שום דבר לא התגלה. הצדיק התגלה בחלום לאנשי עירו ואמר: "אני ר' דוד ומשה שנפטרתי בזמן ככה וככה, ועליכם לבוא לשם לבנות את הקבר ולעשות את הכל, וכל מה שתרצו - תקבלו". מאז רבים פוקדים את ציון הצדיק ונושעים. עקרות רבות - נפקדו. חולים רבים - התרפאו, ובעיות שונות נפתרו באופן פלא.

יפר מר מ"מ מארבע טוגאנה: "פעם לקחתי את בני לירושלים לבקר את אמא שלי בבית-הרפואה. והנה בני רץ באמצע הכביש ובאותו רגע הגיחה משאית. אמרתי: "ר' דוד ומשה, תציל את הילד שלי!". המשאית דרסה את הילד, והוא שכב על הכביש ואני זועק לר' דוד ומשה. למרבה הפלא הילד קם בריא ושלם כאילו דבר לא אירע".

הַשְּׁאֲרָת חוֹב בְּעוֹלָם

להלן סיפור מופלא ביותר, שיש בו כדי ללמדנו עד כמה עלינו להתרחק מן הגזל ועל האדם להיזהר לבל ישאיר בעולם הזה חובות לאנשים כיוון שלא תהיה לו מנוחה בעולם העליון. לא תמיד ישנה זכות לבעל החוב להתגלות בעולם הזה, כדי שיוכלו להושיעו. אולם במקרה שלנו- הייתה זכות לנפטרת. ולהלן תיאור המקרה מפי בעלת המעשה מרת ג.:

ביום חול קייצי בשעות אחר הצהרים שהייתי ברח' מלכי ישראל בירושלים. באותו זמן הרחוב היה עמוס בעוברי אורח, חנויות שוקקות קונים, מכוניות נוסעות באיטיות לשני הכיוונים, וקו מס' 1 של אגד אוסף נוסעים לכותל המערבי. בקיצור, סתם יום של חול בשכונת גאולה בירושלים.

והנה מצד אחד של המדרכה, רואה אני את אחותי דבורה, שנפטרה מספר שבועות לפני כן, פוסעת בצידה השני של המדרכה ומתערבת בין ההמון. נשימתי נעתקה במקום וליבי עמד מפעום, "האמנם זו אחותי?", תהיתי. חציתי את הכביש לצידו השני, במטרה להטיב לראות, התקרבותי לאחותי, ואכן הייתה זו דבורה- לא טעיתי!

תפסתי בידה וקראתי לעברה: "דבורה, מה את עושה כאן? הרי את בעולם האמת?" במקום תשובה, החלה דבורה לנוס מפניי, ואני לא מרפה- אני דולקת בעקבותיה. וכך רצות אנו בין העוברים ושבים, כשדבורה בורחת ממני, עד שהיא מגיעה לחנות "אקספרס מרקט" (מכולת שלום לשעבר) שבמרכז גאולה.

היא יורדת במדרגות במהירות, ונבלעת בתוך החנות, כשאני בעקבותיה המומה ונסערת. שם בתוך החנות מחפשת אני את עקבותיה, מסתובבת בין כל המדפים והסחורות, אך לשווא. דבורה נעלמה ואיננה, כאילו בלעה אותה האדמה. רגע קט חלף, ואני מתעוררת מחלומי המבעית.

חלום מוזר שהיה נראה כה מוחשי, הביא אותי לחשוב: "אולי יש דברים בגו? מה בא החלום לומר, ומה המסר שהוא נושא בחובו?" ואולי זה "אחד משישים נבואה?" ואולי "חלומות שווא ידברון"? למה רצה אחותה דווקא לאותה חנות, ומדוע נעלמה שם? שאלות רבות ללא תשובה.

עם אור יום, החליטתי לקום ולנסוע לשכונת גאולה, אולי שם אמצא רמז לפתרון החלום המוזר. החלתי לעבור את כל מסע הבלהות ברדיפתי אחר אחותי, מביטה לכל הכיוונים. אולי... אולם, כמובן, לא ראיתי אותה בהקיץ. הגיעתי אל פתח החנות "אקספרס מרקט".

נכנסתי פנימה ופניתי אל בעל החנות, שעמד מאחורי הדלפק והיה עסוק באותה שעה בעשיית חשבון עבור הלקוחות שסיימו את רכישותיהם. "סליחה", פניתי אליו נסערת, "אולי הכרת את הגב' דבורה ע.?" שאלתי בהתרגשות. "לא, מי זו?" השיב. "היא אחותי שנפטרה לא מזמן..." "וכאן סיפרתי לו את כל החלום המדהים שחלמתי.

הוא האזין לי בקשב רב, אך לבסוף פלט "אני לא יודע מי זו, אינני זוכר שהייתה לי לקוחה בשם כזה". "תציץ בכרטסת שלך, אולי שמה מופיע בין שמות הרישומים החיוביים כסף?" למרות עיסוקיו הרבים, ייאמר לזכותו כי פנה הוא לעלעל בקפדנות בין כרטיסי הלקוחות.

לאחר דקות ארוכות השיב לי: "מצטער, אינני רואה שם כזה, ולא זכורה לי בעלת חוב בשם זה". "אין לך עוד כרטיסים?" שאלתי ולא הרפתי. "אין", השיב נחרצות, אך לאחר רגע, נמלך בדעתו ואמר, "יש לי כן חבילת כרטיסים ישנה מאד, מאחר שזה כה נוגע לליבך, אבדוק גם שם".

הוא קימט את מצחו מנסה להיזכר, היכן מונחת חבילת הכרטיסים הישנים. הוא פשפש במגירה ישנה, שהעלתה אבק, ומצא את חבילת הכרטיסים, נבר בין הניירות, עד שמצא ושלף משם את הכרטיסים שהחלו להצטייב מרוב זמן. ואכן, באחד מהם הופיע שמה המלא של דבורה וכתובתה.

"מצאתי" קרא בהתפעלות, "ישנו חוב של חמש מאות ושישים ₪, מדובר בחוב ישן, שנשכח ועדיין לא נפרע ע"י אחותיך!". שמחתי על שזכיתי לפתור את החלום, שילמתי את כל החוב, ובכך הבאתי מנוחה שלימה לאחותי דבורה שהתבקשה לעולם שכולו טוב.

החלום ופתרונו המדהים הכה גלים והתפרסם בזמנו ברחבי ירושלים. לאחר ימים ספורים הופיע בעיתון מכתב, אותו כתב ואישר בעל החנות, שאצלו אירע המעשה, בזה הלשון: "בס"ד, אני החתום מטה מאשר בזה, כי מעשה פלא בא לפני מאחת הקונות שלי, האשה החשובה הצדיקה הרבנית מרת דבורה ע. שנלב"ע, וכעבור שבועות אחותה תבל"ט ראתה אותה בחלום וכו', האחיות אכן ניגשה למכולת ושילמה את החוב. אני מאשר בזה, כי הסיפור נכון. ועל החתום, בעל מכולת "אקספרס מרקט" (מכולת שלום לשעבר). ומתחת לזה הוסיפה האחיות מרת ג. שורה בה נאמר "גם אני מאשרת את כל הנ"ל ושילמתי את החוב".

הרב שמואל בן שמחה דרז"צ הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אסתר בת בלה ע"ה נעמי בת כותן ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה	הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל מסעוד בן יקוט ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל אמנון בן עליזה ז"ל	הרב שבתי בן אסתיא אטון זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל אביבה בת איירין ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי יזיז בן קלרה ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה כל נשמות עם ישראל	לע"נ תנצב"ה	הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל יעקב בן סלימה ז"ל גאולה בת טובה ע"ה עמירם בן דבורה ז"ל הרב עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל דב בן מזל ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל
--	--	--	----------------	--